

Марко Лопушина
ЧОВЕК ВЕЛИКОГ СРЦА

Уредник
Зоран Колундија

Марко Лопушина

ЧОВЕК ВЕЛИКОГ СРЦА

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

Увод

ВИЗИОНАР ПУСТЕ РЕКЕ

Милун Николић није обичан гастарбајтер, грађевинар или предузетник. Он је визионар, који гледа даље од свог родног села, од свог завичаја и види будућност читаве јужне Србије. По њему центар југа Србије је Пуста река.

Николић је градитељ Беча, главног града Републике Аустрије и престонице српске дијаспоре. Подигао је око хиљаду станова за Бечлије, али и српске храмове, капеле и зграде, грчку цркву и аустријски манастир. Обновио је некадашњу вилу књаза Милоша Обреновића, житеља Беча.

Ктитор је Српске православне цркве, јер је подигао храм у родном селу Горњи Брестовац, општина Бојник и обновио цркву у родном месту своје супруге у Босни. Кум је црквене славе Ђурђевдан у завичају и велики добротвор.

Као хуманиста Милун Николић је рекордер српске дијаспоре по броју донација српском народу у свим отаџбинским земљама. Из аустријске престонице послао је 224 велика контејнера помоћи у медицинској опреми, лековима, возилима, али и одеће, обуће хране, финансијских инвестиција. Познат је као проналазач и творац многих корисних система и патената.

Милун Николић и његова породица су верни Богу и српском народу. Познавао је патријарха српског Павла, био је пријатељ нишког владике Иринеја, а потом патријарха Иринеја. Упознао је новог поглавара СПЦ патријарха Порфирија. Спреман је да дарује Цркви храм у родном селу Горњи Брестовац, као што деценијама помаже манастире на Фрушкој гори.

За свој патриотизам, своје православље, хуманизам и добротворство Николић је одликован Орденом Светога Саве, многим наградама и Теслином златном медаљом. За њега лично највећа награда, признање и орден су животни успеси, развој отаџбине и будућности српског народа. Зато се и за Милуна Николића говори да је човек великог срца и светосавске душе.

Ова књига је модерна бајка о Србину са југа земље, из општине Бојник, коју жели да спасе од сиромаштва и да њене житеље уведе у светлу будућност.

Аутор

Београд 11. јануар 2025. године

СРПСКИ АКАДЕМИК

У Нишу се сваке године у фебруару месецу Пусторечани састају, друже и договарају о будућим активностима и пројектима, којима желе да помогну свој народ и да унапреде привреду свог завичаја. Тако је било и у зиму 2025. године. Чим се ушло у Нову годину чланови удружења „Пуста река” и клуба „Пусторечани” из Ниша почели су припреме за свој нови сабор.

Више од 600 километара на северу, у Аустрији, своје припреме за одлазак у отаџбину и сусрет са својим Пусторечанима почео је и господин Милун Николић, пословни човек и српски патриота из Беча. Још су му била свежа сећања на прошли сабору у Нишу 2024. године, који и данас Милун Николић сматра једним од најуспешнијих.

– После вишегодишњег труда успели смо да заинтересујемо чланове Владе Србије за решавање проблема економског развоја југа Србије, општине Бојник и региона Пуста река. Имао сам састанак у Министарству за бригу о селу са министром за село господином Миланом Кркобабићем, ког сам упознао са лошом економском ситуацијом у нашем завичају и предложио му неколико мера за оздрављење наше привреде и читавог краја. Наишао сам на разумевање и прихватање наших идеја, тако да сам задовољан из Београда дошао у Ниш на сабор Пусторечана – рекао ми је Милун Николић, док је евоцирао успомене на протеклу годину.

*Милун Николић и министар
Милан Кркобабић*

Београдски медији су забележили пословни сусрет Николића и Кркобадића и о томе обавестили српску јавност.

– Наши људи су наше највеће богатство, пре свега они опредељени да нешто ураде у привреди, спорту и култури. На нама је да им дамо пуну подршку, поготово онима који су решили да се врате у земљу, у свој завичај – поручио је министар Милан Кркобадић након разговора са Милуном Николићем, истакнутим привредником и хуманитарцем који деценијама успешно ради у Аустрији.

Министар је подржао идеју Николића да са својим сељанима и члановима удружења „Пусторечани” обнови рад Задруге, која је постојала у Бојнику и селу Горњи Брестовац.

– Нас десеторица оснивача и улагача у Задругу можемо да обрађујемо 100 хектара земље. Имам тракторе и велике и мале, које ћу да довезем у Горњи Брестовац да буду у Задрузи – рекао је Николић министру Кркобадићу, и напоменуо да жели да Задруга ради по основама Закона о задругама, који је донет 2015. године, како би привредно и друштвено оживели село и цео завичај.

– Треба да буде најмање пет оснивача који уносе свој капитал у новцу, земљи или машинама. Задруга треба да ради у тесној сарадњи са локалном самоуправом, општинском, и општинарима, јер само тако заједно могу да жању успех. Без те сарадње сав труд ће бити горак. Министарство за бригу о селу помаже и даје подршку задругарима, отвара им прозор да би они ушли на велика врата у свој завичај и покренули бољи живот у њему – нагласио је министар Милан Кркобадић.

Резултат тих разговора у министарству за бригу о селу био је да је господин министар Милан Кркобадић у Ниш на сусрет Пусторечана послао свог изасланика господина Ристу Костова, да учествује на оснивачком састанку будућих задругара. Костов је, међутим, присуствовао и једној величанственој представи, приређеној за господина Милуна Николића.

Наиме, на свечаној седници удружења Пусторечана у Нишу рекордер српске дијаспоре у хуманости са 224 контејнера помоћи српском народу инж. Милун Николић из Беча проглашен је за академика Српске краљевске академије иновационих наука (СКАИН) из Београда.

– СКАИН је основана 1886. године са идејом да негује српски саборни дух и дух српског стваралаштва и иновација. Академија је реактивирана 2011. године са циљевима унапређења заштите животне средине, едукације грађана, а посебно деце и младих о значају чувања и заштите животне средине, организовања активности на рехабилитацији угрожених подручја, као и јавног залагања за промену навика у погледу коришћења и чувања природних ресурса, али и чувања и развоја српске памети свуда у свету. Српска памет је данас на читавом глобусу, од Новог Зеланда и Аустралије, преко Јужне Африке, Европе и Азије, до Америке и Канаде, али она мора да има јаку везу са матицом. Господин Милун Николић је

*Милун Николић,
нови академик СКАИН*

најбољи пример такве наше сарадње матице и српског расејања – рекао је у уводном излагању академик Велибор Стевић, председник СКАИН.

Према протоколу ментор Академије инж. Јелена Лопушина је предложила господина Николића за академика, Комисија СКАИН је предлог прихватила, а 24. фебруара 2024. године на заседању удружења Пусторечана у Нишу инж. Милун Николић, електроинжењер и грађевински инжењер из Беча је као успешан привредник, проналазач и хуманиста, уз благослов владике нишког Арсенија проглашен за редовног члана Српске краљевске академије иновационих наука.

Видно узбуђен, уз подршку присутних чланова и гостију, господин Милун Николић, нови академик СКАИН-а је дао званичну изјаву:

„Ваше високо преосвештенство, госпође и господо академици, драги Пусторечани, даме и господо. Хвала вам на поверењу и подршци да будем члан Српске краљевске академије иновационих наука.

Моје звање академика је део наших заједничких напора, и наше Цркве, и нашег Удружења, и наше Општине, и нас самих – да учинимо бољим живот народу у нашем завичају Пусте реке и Бојника, као и у нашој читавој отаџбини.

Ја Милун Николић, академик СКАИН овог тренутка поклањам Српској православној цркви и епископу нишком Арсенију храм који сам подигао у мом селу Горњи Брестовац, порту и имање – као залог за нашу бољу будућност.

Живела Србија!”

Академици Милун Николић, лево Велибор Стевић и десно Жика Марковић

ПИСМА СРПСКИМ ДРЖАВНИЦИМА

Милун Николић је, наиме, још почетком септембра 2023. године послао писмо, позив у помоћ Александру Вучићу, председнику Републике Србије. Адресирано је на Генерални секретаријат председника Србије, Андрићев венац 1, Београд, Србија.

У писму се каже:

„Поштовани господине председниче, молим Вас да помогнете становништву општине Бојник и сељанима из Горњег Брестовца да спасу свој завичај, своје домове и породице од сиромаштва и од пропасти.

Општина Бојник припада кругу 24 најнеразвијенијих и 27 најмањих општина Србије. Општи ниво развијености достиже једва око 40% републичког просека, што је ставља у пету категорију насеља у Србији. Шездесетих година Бојник је имао 15.000 становника, данас их је једва 9.000. Моје село Горњи Брестовац је имало хиљаду душа, а данас 30 остарелих житеља. У основној школи је само 12 ђака.

Ја сам Милун Николић, инжењер, грађевинар и власник фирме АНС из Беча. Пола века живим и радим у Аустрији и планирам да се вратим у родни крај у моју Србију.

Жеља ми је и покушавам последњих година да помогнем економски развој Бојника и Горњег Брестовца. Са-

Александар Вучић и Себастијан Курц са нашим људима у Бечу

градио сам две куће, оживео своје имање, подигао сеоску цркву и направио мост на Пустој реци. Даривао сам санитетска возила, аутомобиле, медицинску опрему, одећу, обућу и храну Дому здравља и самој општини Бојник.

Даље нисам могао, јер у општини Бојник не постоји разумевање за моје иницијативе. А програм за инвеститоре који се нуди је исувише захтеван и не одговара реалним могућностима нас повратника из иностранства. Напомињем да у општини и у мом селу не постоје елек-

тронске комуникације, мобилна телефонија и интернет, нема асфалтног друма.

Планирао сам да уложим средства у развој туризма на језеру, да подигнем хотел, али ми то није омогућено. У међувремену, једна страна амбасада је крај језера изградила пешачку и бициклическу стазу. Планирао сам да подигнем рибњак, али ми није омогућено.

Тренутно радим на томе да:

1. Оживим Земљорадничку задругу, ујединим пољопривреднике и реализујем програм оживљавања производње на запароженим њивама и брдима.

2. Да са мојим пословним партнерима из Аустрије инвестирам у развој производње здраве хране.

3. Да обновим мост на реци, који је последња поплава однела и уредим потопљено црквено имање, које сам, као моје власништво, даривао Српској православној цркви.

Да бих реализовао ове програме економског развоја општине Бојник и села Горњи Брестовац мени је потребна Ваша помоћ, као и подршка ресорних министарстава Владе Србије. Обраћам се Вама као најуглађенијој личности данас у Србији, која се бори за бољи живот у нашој земљи, као и за повратак наших људи из српске дијаспоре.

Живим у нади да ћете ми одговорити, господине председниче и да ћу уз Вашу подршку остварити дијалог са челницима Општине Бојник и са мојим задругарима кренути у борбу против сиромаштва на југу Србије.

С поштовањем,
Милун Николић, инж.
Беч, Аустрија”

Истог дана Милун Николић је послао свој позив у помоћ и господину Милану Кркобабићу, министру за бригу о селу у Влади Србије, у коме се каже:

„Поштовани господине министре, молим Вас да помогнете становништву општине Бојник и сељанима из

*Милун Николић у посети
министру Милану Кркобабићу*

Горњег Брестовца да спасу свој завичај, своје домове и породице од сиромаштва и од пропасти.

Молим Вас да ме примите током септембра месеца у Београду, да Вас детаљније упознам са стањем у општини Бојник, селу Горњи Брестовац и мојим иницијативама за оснивање Земљорадничке задруге као матице будућег развоја овог краја.

Општина Бојник припада кругу 24 најнеразвијенијих и 27 најмањих општина Србије. Општи ниво развијености достиже једва око 40% републичког просека, што је ставља у пету категорију насеља у Србији. Шездесетих година Бојник је имао 15.000 становника, данас их је једва 9.000. Моје село Горњи Брестовац је имало хиљаду душа, а данас 30 остарелих житеља. У основној школи је само 12 ђака.

Ја сам Милун Николић, инжењер, грађевинар и власник фирме АНС из Беча. Пола века живим и радим

у Аустрији и планирам да се вратим у родни крај у моју Србију.

Жеља ми је и покушавам последњих година да помогнем економски развој Бојника и Горњег Брестовца. Саградио сам две куће, оживео своје имање, подигао сеоску цркву и направио мост на Пустој реци. Даривао сам санитетска возила, аутомобиле, медицинску опрему, одећу, обућу и храну Дому здравља и самој општини Бојник.

Даље нисам могао, јер у општини Бојник не постоји разумевање за моје иницијативе. А програм за инвеститоре који се нуди је исувише захтеван и не одговара релативним могућностима нас повратника из иностранства. Напомињем да у општини и у мом селу не постоје електронске комуникације, мобилна телефонија и интернет, нема асфалтног друма.

Планирао сам да уложим средства у развој туризма на језеру, да подигнем хотел, али ми то није омогућено. У међувремену, једна страна амбасада је крај језера изградила пешачку и бициклическу стазу. Планирао сам да подигнем рибњак, али ми није омогућено.

Тренутно радим на томе да:

1. Оживим Земљорадничку задругу, ујединим пољопривреднике и реализујем програм оживљавања производње на запарложеним њивама и брдима.

2. Да са мојим пословним партнерима из Аустрије инвестирам у развој производње здраве хране.

3. Да обновим мост на реци, који је последња поплава однела и уредим потопљено црквено имање, које сам, као моје власништво, даривао Српској православној цркви.

Да бих релизовао ове програме економског развоја општине Бојник и села Горњи Брестовац мени је потребна Ваша помоћ, као и подршка ресорних министарстава владе Србије. Обраћам се Вама као утицајној личности данас у Србији, која се бори за бољи живот у нашој земљи, као и за повратак наших људи из српске дијаспоре.

Живим у нади да ћете ми одговорити, господине, и да ћу уз Вашу подршку остварити дијалог за челницима

Општине Бојник и са мојим задругарима кренути у борбу против сиромаштва на југу Србије.

С поштовањем,
Милун Николић, инж.
Беч, Аустрија”

Господин Милан Кркобадић је јавно одговорио инжењеру Милуну Николићу:

– Србији су потребни овакви људи, који су опредељени да помогну свој завичај. И да читава српска дијаспора крене овим путем. На нама у Министарству за бригу о селу је да их подржимо да буду носиоци препорода свог завичаја и изградње своје будућности у Србији.

Ове речи дирнуле су Милуна Николића до суза, јер његов сан је управо то – „да завршим послове у Аустрији, да се вратим кући у село Горњи Брестовац и ту наставим активан живот. Заједно са Министарством за бригу о селу желим да се боримо против сиромаштва на југу Србије, а за бољу будућност на селу”.

ПОЗИВ У ПОМОЋ

– Мој апел председнику Србије и министру за бригу о селу је позив у помоћ директно господина Александра Вучића и господина Милана Кркобадића, јер знам да воле Србију и наш народ као што их ја волим. Мој апел њима је позив на радну акцију са заједничким мотом: Спасимо Бојник и југ Србије од пропасти! – поручује Милун Николић, српски патриота и активиста, хуманитарац и инвеститор из Беча.

Николић сматра да Александар Вучић води Србију и залаже се да наша држава економски јача и да њен народ добро живи. Види и да се министар Милан Кркобадић бори да пољопривредници и сељани боље живе. Министарство за бригу о селу обавља послове државне управе и са њима повезане стручне послове који се од-

носе на: стратешко сагледавање положаја села и сеоског становништва; предлагање мера и активности за унапређење услова живота и рада на селу; неговање традиције и традиционалног начина живота на селу, ради очувања културно-историјских садржаја сеоских средина, као и друге послове одређене законом.

– Приметно је, међутим, да је север Србије успешнији и богатији, а југ доста сиромашнији – каже Милун Николић и наводи статистичке податке.

– Према подацима Статистичког завода Р. Србије 2022. године, просечна нето плата у Србији за дванаест месеци, износила је 74.933 динара што је око 637 евра. Житељи главног града Београда су у просеку зарађивали највише месечно, читавих 94.808 динара. И плата је Београђанима на годишњем нивоу била већа за десет одсто.

Најнижа просечна плата у Србији је 2022. године била управо у мојој општини Бојник. Запослени су у просеку зарадили 49.706 динара или око 325 евра. Многи Бојничани су, међутим, зарађивали и много мање од просека, па се и званично воде као сиротиња. Ово, нажалост, важи за читав југ Србије – истиче Николић истину о свом завичају.

– Просечне плате у Лесковцу и Нишу су 2022. године биле 566, односно 670 евра.

„Морамо да развијемо југ Србије”, рекао је председник Александар Вучић. То и ја тврдим годинама. И зато сам писао председнику Србије, и министру за село, да бисмо када мислимо исто и урадили исто – подстакли развој сиромашног југа, а посебно моје завичајне општине Бојник – категорично говори Милун Николић.

*Општина Бојник,
југ Србије*

Милун Николић лично, у Аустрији је успешан пословни човек. Доказан је као градитељ Беча, у коме је на почетку зиме, у децембру 2023. године предао две готове зграде. И једну вилу на језеру. Прихватио се реновирања бивше виле књаза Милоша Обреновића, који је живео у Бечу и разматра реконструкцију једног аустријског манастира.

Међутим, како то бива код Срба, који не цене успешне људе, Николић је као успешан пословни човек, а пре свега као Србин, изложен у српском окружењу љубомори, зависти, критикама и осудама. Колико га обични људи поштују, толико га званичници не поштују.

– Мене људи из општине Бојник избегавају. Не желе са мном да сарађују, а ја сам општини даровао шест санитетских возила. Директор Дома здравља ми је тражио да и даље помажем ову установу и њене пацијенте, али сам му ја рекао да се обрати челницима општине и да их пита да ли смем да помажем свој народ и моје сељане – љут је Николић.

Приповеда како је дуго убеђивао првог човека општине да постави асфалт до цркве, доле преко реке, испод села. Асфалт је постављен, али онај порозан, који је Пуста река са већом бујицом однела. И село Горњи Брестовац је данас опет без асфалтираног пута до храма Божјег. Председник општине Бојник је обећао да ће пут бити изграђен, али се то до данас није догодило.

– О општинској имовини у Бојнику и селима нико из власти не брине. Људи, који из других комуна упадају у нашу општину или овде долазе да привремено живе, на пример, илегално су посекали добар део државне шуме.

Неки секу шуму да би се зими грејали, а неки да би је продавали по околним местима. Шуме су мој деда и мој отац чували, а нису секли, други, неки непознати људи су бесправно посекали шуму пред очима локалних полицајаца. У оба случаја прави се огромна штета, јер се шуме огољавају, па кише односе плодну земљу – каже Николић.

Свестан одговорности за изговорену критику, али и упоран у жељи да се стање у општини и селу промени на боље, Милун Николић појашњава:

– Волим своје село и своје сељане. Увек се трудим да им даровима улепшам живот. Све се надам да ће народ престати да се исељава из бојничких села, па и из мог села Горњи Брестовац. Ево, планирам да у мом селу поставим јавну соларну расвету на десетак бандера. Биће то моја приватна електрика, јер желим да Брестовачни користе струју бесплатно. Све су то конкретни разлози због којих ја пишем председнику Србије и министру за бригу о селу.

ПУСТОРЕЧАНИ ШАЉУ ПОМОЋ У БОЈНИК

Позив у помоћ српским државницима за спас његовог завичаја Милун Николић је послао после многобројних активности и акција помоћи родном крају и економски заосталом југу Србије. Једна од таквих активности јесте његова патриотска, али и пословна сарадња са Пусторечанима из његовог краја.

Господин Милун Николић и његова госпођа Нада са синовима Александром и Сашом, наиме, угостили су у свом дому крајем маја 2023. године у Бечу двадесетак чланова удружења „Пуста река” клуба „Пусторечани” из Ниша. Била је то узвратна посета, јер су Николићи у пролеће 2023. године боравили у Нишу на свечаној седници удружења „Пуста река”.

– Родни крај и завичај се никада не заборављају. И овог пута, приликом нашег сусрета у Бечу одлучили смо да дарујемо Дому здравља у општини Бојник медицинску опрему и апарате. Ми желимо да српски народ у отаџбини живи све боље и све срећније!

Ово је рекао Милун Николић, грађевинар, члан удружења „Пуста река” и највећи хуманитарац у српској дијаспори. Николић је за четири деценије свог живота у Аустрији, у општину Бојник, родно село Горњи Брестовац, многе градове у Србији послао хуманитарну помоћ. Нова пошиљка је његов 234. дар, који је учинио заједно са својим земљацима из „Пусте реке”.

Пусторечани у дому Милуна Николића

Том приликом је господин Милун Николић проглашен за почасног грађанина Пусте реке.

– Као Србин и домаћин узвратио сам гостопримство и почаст мојим земљацима и позвао их да код мене у Бечу заједно прославимо 25 година постојања и рада клуба

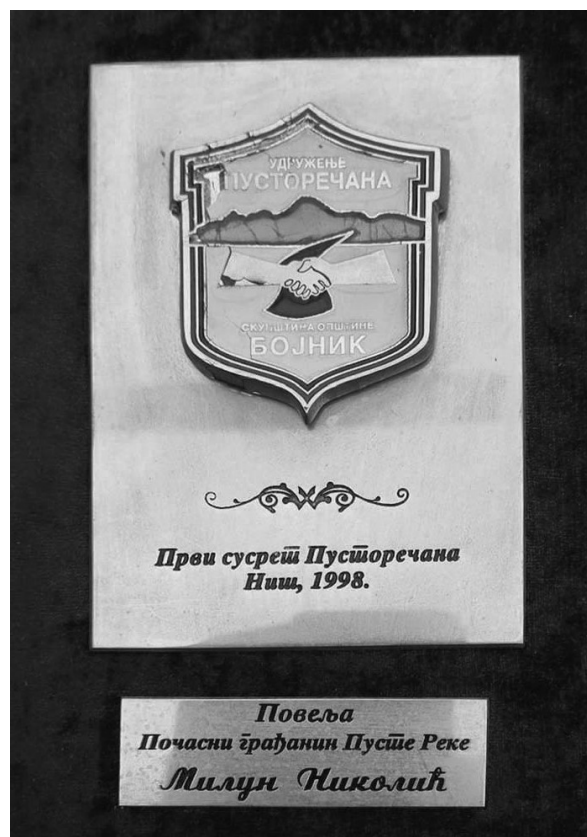
„Пусторечани” из Ниша – рекао нам је Милун Николић, чија је породица финансијски помогла издавање прве књиге „Пуста река и Пусторечани”, која садржи комплетну базу података о овим вредним и успешним људима из Пусте реке, аутора проф. др Милутина Ђорђевића.

Наиме, године 1998. у хотелу *Најс*, у присуству 400 званица, основан је завичајни клуб „Пусторечани”. Циљ постојања клуба је међусобно упознавање, зближавање и испомагање чланова „Пусте реке” и Пусторечана, из земље и иностранства, ма где они живели.

Иначе, област Пуста река, налази се у северозападном делу Лесковачке котлине. Она заузима простор, највећим делом у сливу истоимене реке од Бојника преко Лесковца до Ниша. Окружена је планинама: Петрова Гора, Радан, Ргајским планинама, Пасјаче и Видојевице. Као члан удружења и клуба, Милун Николић је, између осталог, у Здравствени центар, који се налази у Бојнику, донирао шест возила хитне помоћи, различите медицинске апарате и опрему, пумпе за инфузију и ЕКГ апарат.

– Генерални спонзори тог оснивачког скупа били су Нада и Милун Николић. Осим овог скупа, породица Николић је финансијски помогла издавање прве књиге „Пуста река и Пусторечани”. Монографија „Пусторечни у Нишу”, садржи комплетну базу података о овим вредним и успешним људима из Пусте реке, аутора проф. др Милутина Ђорђевића. Сваке године се Пусторечани у фебруару месецу у Нишу састају, друже и договарају о будућим активностима и пројектима, које желе да спроведу. Обично нас буде присутно, између 350 и 380 чланова на забави – рекао ми је Гојко Митровић, први председник Друштва.

На свечаном ручку у дому породице Николић у Бечу, Пусторечани су породици Николић уручили пригодне поклоне из завичаја. Међу њима је била и прва ђачка торба шареница са којом је Милун Николић ишао у основну школу у Горњем Брестовцу у коме је подигао цркву. Уручена му је и урамљена слика, мали албум фотографија са

Повеља почасног
грађанина Пусте Реке

ранијих сусрета. Славље је окончано одлуком да заједно пошаљу хуманитарну помоћ општини Бојник и њеном Дому здравља.

Домаћини су гостима показали нове зграде које у Бечу подиже породица Николић, њихов ресторан *Лесковачки рошћинић*, дворац Шенбрун, парк Пратер, српску цркву, читаву аустријску престоницу и завршили сусрет весељем у српском ресторану *Лейа Брена*.

Овом сусрету, присуствовали су др Марко Лопушина, проф. Светлана Матић и њен супруг бизнисмен Драган Матић. Милун Николић је увек помагао и слао хуманитарну помоћ у Србију и Републику Српску, финансирао реновирање цркви и манастира, како у Бечу, тако и у завичају.

На окупљању су били присутни и чланови и љубитељи клуба Горан Видојевић, председник, Слободан Љубић, секретар, Стеван Николић, благајник, Сузана Стојановић Видојевић, Гојко и Ружица Митровић, Стојан Станојевић, Милка Стојановић, Мирко Петровић, Жарко Лазаревић, Гордана Николић, Слободан и Маја Љубић, Станко и Верица Банковић, Зоран и Наташа Станојевић и Мирјана Митровић.

Нови сусрет Пусторечана и хуманитарно даривање народу у завичају био је заказан за фебруар, 2024. године у Нишу. Тог дана је г. Милун Николић постао српски академик.

У фебруару 2024. године Милун Николић није одустајао од своје идеје да заједно са земљацима препороди завичај и учини га много бољим местом за живот. И пре

него што су се лично сусрели у Нишу, на сабору Пусторечана, њихов почасни члан и академик Милун Николић им је проследио своју животну поруку.

Добили су је, између осталих, Горан Видојевић, председник, Слободан Љубић, секретар, Стеван Николић, благајник, Сузана Стојановић Видојевић, Гојко и Ружица Митровић, Стојан Станојевић, Милка Стојановић, Мирко Петровић, Жарко Лазаревић, Гордана Николић, Слободан и Маја Љубић, Станко и Верица Банковић, Зоран и Наташа Станојевић и Мирјана Митровић.

РАЈ У ГРГЕТЕГУ

Већ пуних педесет година траје сарадња породице Милуна Николића из Беча са манастиром Гргетег на Фрушкој гори. Милун и Нада стално посећују ову православну светињу. А њихов син Александар од малена, од када је проходао, борави у манастиру Гргетег. Њих троје су из аустријске престонице стигли у лето 2022. године у овај земаљски рај.

Деветнаести август 2022. године на Фрушкој гори био је предиван летњи дан. У манастиру Гргетег зацрвенео

се парадајз, купине су заруделе, а прво грожђе узрело. Са звоника манастирског скита огласила су се црквена звона. Манастир Гргетег је прослављао традиционални празник Преображење Господње. Светом литургијом началствовао је архимандрит Атанасије, игуман манастира Старо Хопово, уз саслуживање архимандрита Доситеја игумана манастира Гргетег, протојереја Жељка Латиновића старешине Успенског храма у Новом Саду, протојереја Недељка Рашића из Инђије и јеромонаха

*Манастир Гргетег на
Фрушкој гори*

Теофила, сабрата манастира Гргетег. Свештеници, отац Атанасије, отац Доситеј и прота Жељко били су у белим свечаним одорама.

Испред манастирског скита за време Свете литургије појале су, већ препознатљиве по лепоти гласова, монахиње гргетешке. Верници, њих више од стотину, клањали су се и молили Богу за здравље и благостање породице и српског народа. Међу верницима било је много младих брачних парова са децом.

После Свете тајне причешћа и трокраког опхода, обављено је освећење славског колача и жита. Након надахнуте беседе оца Жељка Латиновића и освећења грожђа, домаћин је приредио трпезу љубави за све присутне. Верници су уживали у прженој белој риби, црном грожђу препуног сунчеве сласти.

Манастир се налази на јужном обронку Фрушке горе у непосредној близини насеља Гргетег, бившег манастирског прњавора. Према народном предању основао га је деспот Змај Огњени Вук 1471. године и доделио име по свом оцу Гргуру. На припрати црквеној је накнадно исписано: „Вук деспот основатељ сеје Св. обитељи Гргетега лета 1471”.

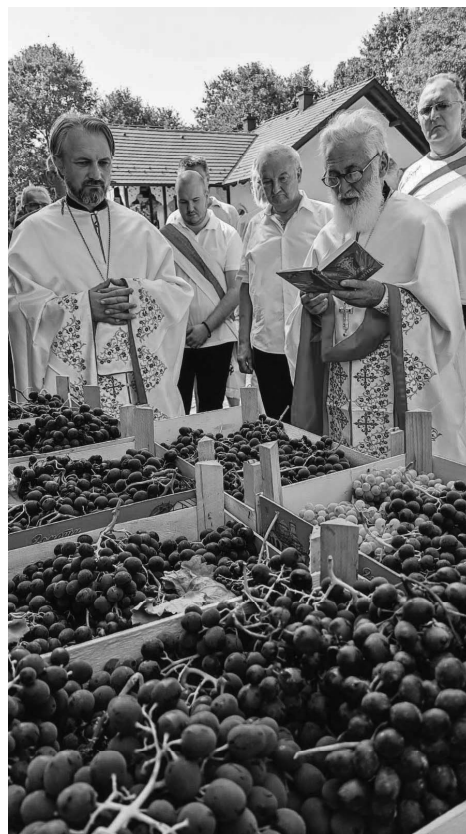
Данас манастирски комплекс чине црква посвећена Светом Николи, манастирски скит Светог Преображења, капела Рођење Пресвете Богородице, канцеларије и конаци са све четири стране, као и економске зграде.

Иконостас, који је посвећен Преносу моштију Светог оца Николаја, радио је чувени сликар Урош Предић. Живописање је трајало две године, од 1902. до 1904. У храму се налази икона Тројеручица, те манастир походе многобројни ходочасници.

Ово је женски манастир, у коме су свој дубок траг оставиле духовнице и старешине мати Анастасија и мати Теодора, последњих година води игуман Доситеј Миљков. Упознали смо се у манастирској трпезарији, где је служен ручак за госте. Тих, ненаметљив свештеник, по-

знат је и цењен у СПЦ по свом теолошком знању, духовности, снажној вери и организацији црквеног живота.

Међу почасним гостима манастира Гргетег у време празника Преображења Господњег био је господин Милун Николић са госпођом Надом и сином Александром Николићем из Беча. Дошли су из аустријске престонице на позив игумана Доситеја да својим присуством и добротинством увеличају празник Преображења Господњег и углед манастира Гргетег. Породица Николић је манастиру Гргетег деценијама даривала себе, своју веру и

*Кумови Александар, Милун и игуман
манастира Гргетег*

срце, али и многе поклоне, о чему не желе да говоре за јавност.

Приликом Свете литургије, причешћа и трокраког опхода Милун Николић је држао празнично жито, а син Александар Николић славски колач.

Његов син Александар Николић је студент теологије и искушеник у манастиру, вечни кум храма, који слави сваке године у Гргетегу, па су отац Милун и мајка Нада дошли у посету.

– Ми смо кумови, дародавци и приложници манастира и цркве већ годинама, јер верујемо да је Бог даривао народу ову светињу на Фрушкој гори, да би га спасао од пропасти и да би овде градио своју будућност. Смештен у питомим брдима Срема, у малом селу дивних људи, манастир Гргетег је рај на српској земљи. Пружа духовни спокој и мир, утеху и радост, веру у Божју правду и срећан живот. Све овде што видите урадиле су вредне монахиње и верници. Ми смо им даривали четири стакленика за узгој парадајза и другог поврћа на плодним падинама Фрушке горе – рекао ми је бечки инжењер и градитељ Милун Николић.

Показује ми Грамату игумана Доситеја, коју су Николићи добили још давне 2015. године. На њој пише:

„Поштованој породици Николић,
Успомене на освећење храма Св. Преображења у скиту манастира Гргетег на Фрушкој Гори – 7. 8. 2015.

Архимандрит Доситеј, настојатељ манастира Гргетег”.

Током Свете литургије, причешћа и трокраког опхода Милун Николић је држао славски колач и жито. Његова супруга Нада и син били су стално уз њега. Тог Преображења 2022. године Гргетег на Фрушкој гори подарио је породици Николић захвалницу.